LIBRIS | We know books

Cele mai frumoase povești pentru copii

Traducere din engleză: Adrian Ciubotaru

Repovestite de Stefania Leonardi Hartley

LIBRIS We know books

LIBRIS We know books

Uriașul cel egoist

Basm de Oscar Wilde

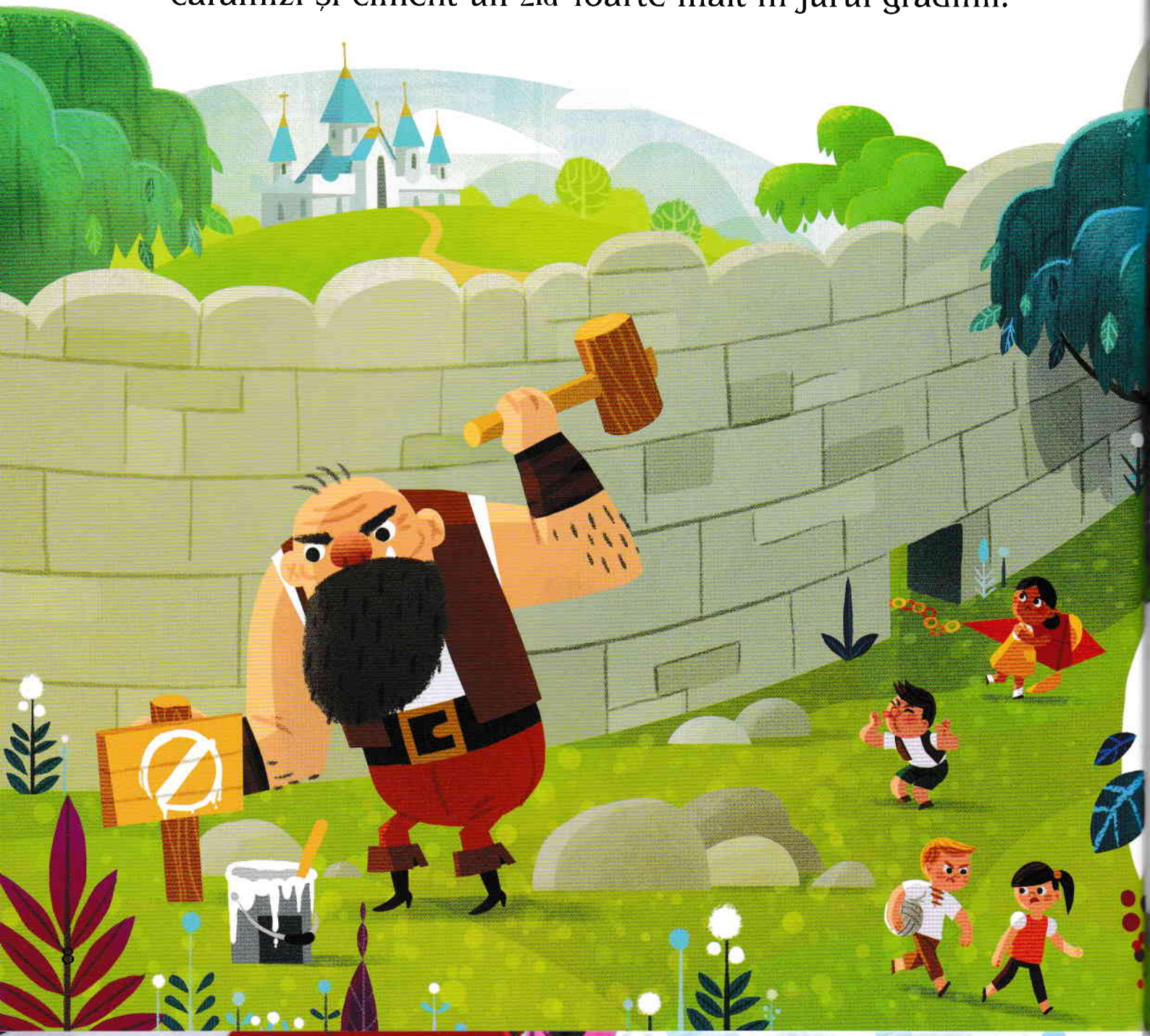
Ilustrații de Andrea Castellani

A fost odată ca niciodată un uriaș care trăia într-un palat împrejmuit de o grădină mare și frumoasă. Iarba moale și verde era împestrițată de flori înmiresmate, iar vocile fericite ale copiilor din satul vecin răsunau printre copaci și tufele de mure: în fiecare zi, ei veneau în locul acela fermecat ca să se joace.

LIBRIS we know books

Stăpânul palatului plecase acum șapte ani de acasă: oamenii spuneau că s-a dus să-l viziteze pe unul dintre prietenii săi, căpcăunul din Cornwall. În cele din urmă însă, uriașul s-a întors acasă și, de îndată ce i-a văzut pe puști zbenguindu-se pe domeniul său, s-a înfuriat nevoie mare. „Cum ați îndrăznit? Plecați de aici, că dacă vă prind, vă învăț eu minte!" bubuia ca o tobă vocea acestuia. Înfricoșați, copiii au luat-o la sănătoasa, iar uriașul a pus la intrarea pe moșie un semn: „Acces interzis!" Apoi, a construit din cărămizi și ciment un zid foarte înalt în jurul grădinii.

LIBRIS | We know books

Așa a trecut iarna, apoi **primăvara**. Rândunicile au revenit în sat, iar păsările cântătoare și-au reluat trilurile. Ciripitul lor se auzea peste tot, dar nu și în grădina uriașului, unde domnea liniștea și nu creștea nicio plantă. Fără copii, copacii au devenit prea triști ca să mai înflorească. Netulburați de nimeni și de nimic, Zăpada și **Gerul** s-au cuibărit în grădină, mai chemându-i pe bunii și vechii lor ortaci, Crivățul de Miază-Noapte și **Grindina**, două secături ce se amuzau stricând hornurile casei, sfărâmând țiglele de pe acoperiș și răsturnând vasele cu flori.

LIBRIS | We know books

Într-o dimineață, uriașul a fost trezit de un ciripit vesel și s-a repezit la fereastră: păsările cântau pe ramurile în floare și grădina i se umplu din nou cu copii. Poate că Gerul și Crivățul de Miază-Noapte au făcut deunăzi o **spărtură** în zid, prin care puștii nu au întârziat să se strecoare. Văzând atâta splendoare în jur, uriașul a înțeles deodată cât de egoist a fost:

„Ce nesocotit și nătărău eram când am construit zidul: lucrurile frumoase sunt și mai frumoase când le împarți cu alții!"

Fără a mai șovăi o clipă, uriașul a ieșit din palat și s-a alăturat micuților săi **musafiri**. De atunci, copiii nu au mai avut parte de un tovarăș de joacă mai drăguț și mai nostim.

LIBRIS We know books

